

ROZHODNUTÍ.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu.

Řízení ve věcech finálně právních.

(V instančním postupu administrativním.)

Podle zákona č. 321/1921 Sb. z. a n. nepodléhají sázky, přijaté bookmakery, daní z obratu.

Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.819/27.

Dodávky přepychových předmětů — z daňovaných podle odst. 1. č. 3. § 25 zákona z 11. prosince 1919 č. 658 Sb. z. a n. v drobném prodeji — s výrobce přímo na překupníky (obchodníky, živnostníky), nepodléhají vůbec daní přepychové, tudíž nikoliv pouze tehdy, prokáže-li se výrobce listinnými osvědčeními ve smyslu odst. 1. č. 3. a odst. 2. § 28 cit. zákona.

Nález ze dne 10. února 1926 č. 21.308/25.

Podmínkou pro 1% daň z obratu při dodávkách zemědělských výrobků není, aby výrobek ten byl předmětem denní potřeby.

Nález ze dne 4. prosince 1926 č. 81.

Podle odst. 1. § 43 zák. o daní z obratu č. 321/21 Sb. z. a n., a podle odst. 1. § 43 zák. o daní z obratu č. 268/23 Sb. z. a n. lze uložit pokutu také pro neplacení předepsané daně.

Nález ze dne 26. února 1926 č. 2330/26.

Rozdělí-li likvidující společnost s r. o. svým společníkům místo peněžní výplaty zbýlé z podniku zboží in natura, jde tu o převod podléhající všeobecné daní z převodu statků (daní z obratu) ve smyslu § 1 zákona ze dne 11. prosince 1919 č. 658 Sb. z. a n.

Nález ze dne 6. února 1926 č. 1449/26.

Srážkou při vyměření dědických poplatků jest dle § 65 zákona z 8. dubna 1920 č. 309 Sb. z. a n. i dávka z majetku a přírůstku na majetku provisorně vyměřená resp. zjištěná.

Nález ze dne 10. prosince 1925, č. 23.737/25.

Hypotekární věřitel není legitimován, aby se domáhal zrušení doplatku, vlastníku hypotéky právoplatně předepsaného, z důvodů, jež měly být poplatníkem samým uplatněny rekurzí.

Nález ze dne 3. prosince 1926 č. 24725/26.

Bylo-li naříkané rozhodnutí doručeno jednak přímo straně, v řízení správním advokátem nezastoupené, jednak advokátu, který jest jako právní zástupce strany vykázán teprve při stížnosti na nejvyšší správní soud, dlužno posuzovati včasnost podání této stížnosti dle data doručení naříkaného rozhodnutí straně.

Nález ze dne 17. listopadu 1926 č. 23350/26.

Rozhodnutí finančního ředitelství, kterým nebylo vyhověno žádosti ospravedlňující ve věci poplatků vyměřovaných podle hlavy II. zák. č. XXVIII : 1889, není konečným.

Nález ze dne 16. prosince 1926 č. 24451.

Instanční pořad ve věcech amnestie v oboru poplatkovém dle nařízení ze dne 1. července 1919 č. 367 sb. z. a n. sahá v případech, kde jde o trestní řízení před finančními úřady, až k ministerstvu financí.

Nález ze dne 17. listopadu 1926 č. 23349.

Rozhodnutí finančního ředitelství, kterým byl dodatek k odvolání ve věci poplatků, vyměřovaných podle hlavy II. zák. č.

XXVIII : 1889 (in concreto poplatku z nuceného mimokonkursního narovnání) odmítnut pro opoždění, není konečným.

Nález ze dne 15. ledna 1927 č. 25671/26.

Námítky proti základu daně z válečných zisků za rok 1917, pokud jest shodný se základem daně důchodkové, lze činiti pouze v odvolání proti daní důchodkové (§ 13 odst. I a IV zák. čl. IX : 1918).

Nález ze dne 9. února 1927 č. 2245.

Vymínala-li si obec, prodávajíc stavební pozemky, od kupujícího vedle kupní ceny ještě příspěvky na zřízení cest, kanalisace a pod. (§ 26 zák. č. 239/21), jest zde právní domněnka, že příspěvky ty nejsou částí kupní ceny. Protidůkaz musí vésti úřad.

Nález ze dne 5. února 1927 č. 2281/27.

Ministerstvo financí není příslušno rozhodovati o žádosti za obnovu řízení ve věci vrácení daně z obratu.

Nález ze dne 21. ledna 1927 č. 1013.

Druhá stolice, rozhodujíc o odvolání poplatníkově, nemůže ve smyslu § 21 odst. 3 zákona z 21. prosince 1923 č. 268 sb. z. a n. zvýšiti pořádkové pokuty uložené první stolicí.

Nález ze dne 5. ledna 1927 č. 27289/26.

Podá-li obec starostou stížnost k nejvyššímu správnímu soudu, zkoumá soud jedině, zda-li na podání stížnosti se usnesl orgán k tomu povoláný (§ 7 zákona ze dne 7. února 1919 č. 76 Sb. z. a n.), avšak nemůže zkoumati, stalo-li se usnesení ono se zachováním všech zákonných předpisů.

Nález ze dne 21. prosince 1925 č. 18062/26.

Obsahuje-li odvolání do uložení všeobecné daně výdělkové též námítku proti zařazení poplatníka do určité berní společnosti (nařízení č. 10/19 Sb. k § 2 odst. 2), jest zemská komise povinna, aby před vynesením svého rozhodnutí vyžádala si, pokud jde o otázku zařazení do berní společnosti, výrok zemského finančního úřadu.

Nález ze dne 27. května 1926 č. 10452.

Za účinnosti zákona ze 27. ledna 1922 č. 43 Sb. z. a n. rozhoduje na Slovensku o zavedení imobilární exekuce pro daňové a poplatkové nedoplatky generální finanční ředitelství jako jediná stolice správní.

Nález ze dne 31. března 1926 č. 6.050/26.

Prohlášení osoby třetí, učiněné v trestním řízení důchodkovém za svéprávného obviněného, váže obviněného jen tenkrát, když týž tuto osobu k dotyčnému prohlášení zmocnil.

Nález ze dne 30. března 1926 č. 6697/26.

Použití § 51 zák. čl. LX z roku 1881 (uh. ex. řád) ve znění § 2 č. 7 zák. čl. XLI z roku 1908 o vyloučení svršku z exekuce nepředpokládá, že jde o pomůcku k provozování živnosti nezbytně potřebnou. (Psací stroj advokátův.)

Nález ze dne 30. dubna 1926 č. 4949.

Subjektem výdělkové daně I. třídy jest zaměstnanec. Není tedy zaměstnavatel legitimován stěžovati si k nejvyššímu správnímu soudu proti předpisu této daně, pokud se týče daňové povinnosti a výše daně.

Usnesení ze dne 26. února 1926 č. 21672/25.

K rozhodování o výši paušalované daně z obratu v konkrétním případě není povoláno ministerstvo financí, leč by si tuto kompetenci vyhradilo na základě § 19 odst. 8 zákona z 21. prosince 1923 č. 268 sb. z. a n.

Nález ze dne 16. ledna 1926 č. 25594/25.

I. Pro daň z masa, vybíranou při dovozu z ciziny (§ 6 zákona ze 14. dubna 1920 č. 262 Sb.) platí podpůrné předpisy celního a monopolního řádu (§ 198).

II. Ve sporech týkajících se této daně vybírané při dovozu z ciziny jest i na Slovensku konečnou instancí ministerstvo financí.

Nález ze dne 10. února 1926 č. 20673/25.

K rozhodnutí o odpočtu autonomní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí od státní dávky z přírůstku majetkového ve smyslu § 6 zákona č. 6/24 jsou příslušny v I. instanci odhadní komise, v II. instanci odvolací komise pro daň z příjmu.

Prováděcí předpis k cit. zákonu ze dne 29. února 1924 č. 50 sb. z. a n., pokud stanoví k § 6 v odst. 3, že co do příslušnosti úřadů k odpisu a co do stížností platí obdobně ustanovení § 4 novely — tedy že kompetentní jsou v I. stolici berní správa, v II. stolici zemský finanční úřad — odporuje zákonu.

Nález ze dne 3. února 1926 č. 11741/25.

Nález (rozsudek) vydaný v důchodkovém trestním řízení, kterým byl pachatel pro nedostatek subjektivní viny sprostěn, nemá právního reflexu na pravoplatný výrok o propadnutí vína vydaný finančními úřady podle § 10 zákona č. 572/19 sb. z. a n.

Nález ze dne 16. ledna 1926 č. 20526/25.

Propadnutí vína podle § 10 zákona ze 17. října 1919 č. 572 sb. z. a n. mohou vysloviti finanční úřady před zavedením důchodkového trestního řízení, i před jeho skončením.

Nález ze dne 16. ledna 1926 č. 20526/25.

Propadnutí vína podle § 10 zákona ze 17. října 1919 č. 572 sb. z. a n. mohou vysloviti finanční úřady před zavedením důchodkového trestního řízení, i před jeho skončením.

Nález ze dne 16. ledna 1926 č. 20526/25.

Dá-li v řízení odvolacím úřad dotazem o určité skutkové otázky podnět k odpovědi strany, může potom v rozhodnutí o odvolání vyjknouti, že je strana námitkami této otázky se týkajícími prekludována, poněvadž je v odvolání neuplatňovala.

Nález ze dne 30. listopadu 1925 č. 16395.

Neodporuje zákonu, když odvolací komise pro daň důchodkovou, z majetku a z válečných zisků pro Slovensko ke stížnosti podané poplatníkem k nejvyššímu správnímu soudu odvolá své původní rozhodnutí, stížností napadené, s výhradou vydání rozhodnutí nového.

Nález ze dne 9. ledna 1926 č. 22312/25.

Ve smyslu § 19, odst. 2, zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 321 sb. z. a n. nemůže finanční úřad poplatníka jen prostě vyzvat, aby podal vysvětlení a své údaje prokázal nebo své přiznání doplnil, nýbrž úřad jest zároveň povinen, aby mu sdělil důvody, proč má přiznání za nesprávné nebo neúplné.

Nález ze dne 29. prosince 1925 č. 6510/25.

I. Ve věcech úředníků finanční správy, pokud nejsou zvlášť vyhrazeny ministerstvu financí, vystupuje generální finanční ředitelství jako expositura ministerstva financí.

II. Důsledkem toho nemůže ministerstvo financí rozhodovati o odvoláních do rozhodnutí generálního finančního ředitelství, může však rozhodovati o rozkladech do jeho rozhodnutí.

Usnesení v poradním protokole k nálezu z 30. prosince 1925 č. 16353.

Ministr financí může žádost za snížení uhelné dávky podle § 2 zákona ze dne 21. prosince 1923 č. 1 sb. z. a n. z r. 1924 zamítnouti, aniž by se byli o žádosti vyslovili ministr veřejných prací a ministr obchodu, průmyslu a živnosti.

Nález ze dne 11. září 1925 č. 16797.

Rozhodovati o ospravedlňující žádosti proti odmítnutí přihlášky škody, živelní pohromou způsobené, dle § 37 zák. čl. XI: 1909 jest příslušným generální finanční ředitelství v Bratislavě.

Nález ze dne 11. září 1925 č. 16798.

Výhoda, přiznaná obecně prospěšným stavebním družstvům v § 16 vlád. nař. z 19. září 1920 č. 587 sb. z. a n. o předpisu

ekvivalentu pouze z polovice reální hodnoty budov, na nichž jest knihovně vložena závazek, že nebudou zcizeny beze svolení ministerstva sociální péče, nemusí býti uplatňována hned před vyměřením ekvivalentu, nýbrž může se tak státi i v rekursu.

Nález ze dne 18. září 1925 č. 14359/24.

Nelze vytýkati teprve ve stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu zmatečnost výroku nižší instance, leč že by šlo o zmatečnost, která musila býti žalovanému úřadu patrna.

Nález ze dne 9. června 1925 č. 8182.

Vrátí-li odvolací komise ve smyslu posledního odstavce § 14 zákona ze dne 26. března 1920 č. 198 sb. z. a n. věc k novému projednání, není do tohoto opatření odvolací komise přípustnou stížnost k nejvyššímu správnímu soudu.

Nález ze dne 13. května 1925 č. 9001.

Ve věcech finanční správy (indebite vybrané daně z lihu) — pokud nejsou ministerstvu financí zvlášť vyhrazeny — není ministerstvo financí rekursní stolicí proti rozhodnutím hlavního finančního ředitelství v Užhorodě.

Nález ze dne 7. května 1925 č. 9307/25.

Finanční úřady na Slovensku, dožádané ve smyslu zák. čl. XI: 1909 o exekuci na movitost k vydobytí nedoplatek veřejných dávek (vývozních poplatků) nemohou zkoumati, zda dávka byla správně uložena co do povinnosti a výše.

Nález ze dne 13. května 1925 č. 9003.

Odvolací komise pro Slovensko není povinna předvolati poplatníka k jednání o zvýšení daně důchodkové v mezích jednostranného odvolání referenta odhadní komise.

Nález ze dne 2. května 1925 č. 9106/25.

Odvolací komise pro Slovensko nemůže vyhověti jednostrannému odvolání referenta odhadní komise podle přiznání, jež poplatník v I. přiznání již odvolal — a to ani, když poplatník nepodal námitky proti odvolání referentovu (§ 11 předposl. odst. zákona č. 198/20).

Nález ze dne 2. května 1925 č. 9106/25.

Ve věci daně z výroby vína (zák. čl. I z r. 1918), jest na Slovensku ve smyslu nařízení č. 12/1919 poslední stolicí generální finanční ředitelství v Bratislavě, i když jde o otázku včasnosti opravného prostředku.

Nález ze dne 12. května 1925 č. 9739/25.

Ustanovením § 16 zákona z 26. března 1920 č. 198 sb. z. a n. nebyl dotčen předpis § 57 zák. čl. X: 1909 o ospravedlňující žádosti v odvolacím řízení ve věcech daně důchodkové.

Nález ze dne 4. června 1925 č. 11202.

Nezákonným jest, zamítne-li úřad v řízení o dávce z majetku podání včas podané a vyhovující všem náležitostem rekursu jako opožděné proto, že dovolalo se důvodů uvedených v rekursu jiné strany podaném po uplynutí lhůty, uložené poplatníku, o jehož stížnost jde.

Nález ze dne 9. června 1925 č. 8185.

Ve věci daně z výroby vína (zák. čl. I. z r. 1918), jest na Slovensku ve smyslu nařízení č. 12/1919 poslední stolicí generální finanční ředitelství v Bratislavě, i když jde o otázku včasnosti opravného prostředku.

Nález ze dne 12. května 1925 č. 9739/25.

Nevyhovuje-li dekret pochybností předpisu § 45 zákona o os. o., nemůže nezodpovědění jeho přivoditi pro stranu následky zmeškání ve smyslu § 45 a zákona o os. d.

Nález ze dne 13. června 1925 č. 11984/25.

I. Nezákonným jest, odepřelo-li ministerstvo financí jednati o nabídce placení dávky z majetku a ze přírůstku na majetku majetkem zabraným jen z důvodu, že způsob této platby nebyl dosud upraven.

II. K rozhodování o nabídce platby dávky z majetku a ze přírůstku na majetku majetkem zabraným jest příslušným jen ministerstvo financí (§ 8 č. 1 zákona č. 323/1921).

Nález ze dne 20. března 1925 č. 3135.